

Diera

Jana Kirschner

V srdci mám dieru ako svet,
ťažko si na to privyknuť,
pijem hoc dávno nemám smäd,
dýcham, no len tak zo zvyku.

Občas mi nie je do spevu,
a tak sa dívam do zeme,
namiesto srdca ozvenu,
namiesto lásky trápenie.

Ráno, keď oči otvorím,
slnko sa oprie do polí,
niekde sa asi stala chyba,
no srdce už viac nebolí.

Necítim bolesť, nemám strach,
keď pozriem smrti do očí,
ľúto mi nie je života,
len piesne krátkej, čo končí.

V srdci mám dieru ako svet,
ťažko si na privyknuť,
netúžim poznať odpoveď
a žijem len tak potichu.

Prázdne miesta na stene,
na staré fotky padá prach,
už nezáleží na mene,
zostal len prievan vo dverách.